

TEKST MAX VAN WEEZEL FOTOGRAAF PATRICK STERNFELD

Ik heb geen zin meer eindeloos uit te leggen dat Israël bestaansrecht heeft

David Beesemer, Vastgoedondernemer en voorzitter van Maccabi Nederland

'Ik heb nauwelijks Marokkaanse moslimvrienden en driekwart van mijn kennissen- en vriendenkring is Joods', schreef David Beesemer deze zomer in het NIW. De vastgoedondernemer en voorzitter van Maccabi Nederland kende wel Marokkanen, bijvoorbeeld van de sportschool. Maar sinds in de Haagse Schilderswijk 'Dood aan de Joden' was geroepen, konden ze hem beter even niet meer onder ogen komen. 'Wat vallen ze tegen, die kennissen en die moslimorganisaties met hun eenzijdige verklaringen over het Gaza-conflict, de lawine aan smerige tweets over de 'nieuwe Holocaust' en andere bedreigingen, bah'. Voor hem geen kopjes thee en vriendschapswandelingen met moslims door de Uilenburgerstraat meer. Dit soort moslims moesten zich diep schamen voor wat in naam van de islam in het Midden Oosten gebeurde en ophouden Israël van alles de schuld te geven. Ze konden een voorbeeld nemen aan wat de Joodse gemeenschap in Nederland had opgebouwd. 'Wat dat betreft lopen ze eeuwen achter in de beschaving.'

'Ik kom er eerlijk voor uit: ik zoek mijn vrienden voortaan liever in Buitenveldert'

Zo, die zat! Op het terras van het Apollo Hotel in Amsterdam-Zuid bestel ik koffie, hij Marokkaanse muntthee. Ik houd de voorzitter van Maccabi Nederland voor dat hij in 2012 nog geloofde dat onderling contact verbreedert. Bij het opknappen van de oude Joodse begraafplaats in Zeeburg had hij de Marokkaanse jongerenwerker Said Bensellam leren kennen, er was meteen sprake van spontane vriendschap. In de Emergohal in Amstelveen organiseerde Maccabi een zaalvoetbaltoernooi tussen elf Joodse ploegen en twee

Marokkaanse teams. Bensellam was de coach van Team Youssef dat overigens met 4-1 van de Joodse ploeg Pride of Mokum verloor. 'Er worden nieuwe vrienden gemaakt, telefoonnummers uitgewisseld,' zei Beesemer destijds tegen Trouw: 'Hier leren jongens elkaar kennen, respect en waardering voor elkaar krijgen.'

Maar de Emergohal zal voorlopig niet meer worden afgehuurd. De Hamas-raketten op Sderot, de pro-Gazademonstraties waarbij de Hitlergroet werd gebracht en de Davidster met het hakenkruis werd vergeleken, de Marokkaanse rapper Appa die 'Fuck the Talmud!' riep – het een is Beesemer nog meer in het verkeerde keelgat geschoten dan het ander. 'Tofik Dibi schreef in Het Parool dat hij door de Gaza-oorlog is geradicaliseerd. Nou, daar heeft hij niet het monopolie op. Ik ben óók geradicaliseerd. Ik kom er eerlijk voor uit: ik zoek mijn vrienden voortaan liever in Buitenveldert. Ik heb geen zin meer eindeloos uit te leggen dat Israël bestaansrecht heeft en dat daar niet alleen kindermoordenaars wonen. Ik kan me een prettiger manier voorstellen om mijn vrije tijd door te brengen. Ik heb veel Turken en Marokkanen in de vechtsportwereld leren kennen. Sinds de Gaza-oorlog roepen ze allemaal dat Israël genocide pleegt, zonder één uitzondering. Terwijl ze Gaza niet eens op de landkaart kunnen aanwijzen. Al die jaren van dialoog hebben geen enkele uitwerking op hen gehad. Ik ben er klaar mee.' Justitie-ambtenaar Yasmina Haifi twitterde rond dat Israël achter ISIS zat, rapper Appa noemde de zionisten 'moderne Hitlers': 'Het was van een zo smerig niveau! Wij van Joodse kant doen ons best correct en genuanceerd te blijven. En dan krijg je dat terug! Wat een verschil in intellectueel niveau en beschaving!'

De Joodse gemeenschap is sinds deze zomer in twee delen uiteengevallen, constateert hij: 'Je hebt mensen als rabbijn Lody van de Kamp die doorgaan met initiatieven als

Salaam-Shalom. Hij praat met Fatima Elatik ondanks het feit dat ze tijdens een pro-Palestinademonstratie een vrouw omhelsde die een T-shirt met 'stop genocide' droeg. Hoe naïef kun je zijn? Anderen hebben een gigantische ruk naar rechts gemaakt. Ze zijn bang, ze voelen zich onbehaaglijk. Ik heb nog nooit zo vaak gesprekken over 'kun je maar niet beter uit Nederland emigreren?' gehoord als nu. Sommigen vluchten in de armen van Wilders. Dat gaat mij te ver want hij werkt samen met Le Pen. En generaliseren, zoals Wilders doet, is niet mijn ding. Maar ik zie een deel van de jonge Joodse generatie zonder gêne zijn richting opschuiven.'

Beesemer wordt zelf ook voor een 'right-winger' aangezien. Al noemt hij zich liever 'iemand met een uitgesproken mening'. Van eind jaren tachtig tot 2012

was hij een van de drijvende krachten achter Bij Leven en Welzijn, de organisatie die de beveiliging van synagogen, scholen en Joodse feesten en partijen op zich neemt. 'Ik ga niet vaak naar sjoel maar ik heb wel elke week voor sjoel gestaan'. De wachtdiensten lopen en de trainingen bezorgden hem 'een redelijke machoblik op de wereld' maar hij roemt de onderlinge solidariteit en kameraadschap binnen BLEW. Twee jaar geleden hield hij er mee op: 'Het werd me fysiek en mentaal te intensief en ik wilde geen fossiel worden'. Nu is hij voorzitter van Maccabi Nederland hoewel hij activiteiten als schaken en bridgen in zijn BLEW-tijd 'slappe hap' vond. 'Ik heb altijd in de bewaking en beveiliging gezeten dus een sportvereniging leiden stond ver van mijn bed. Maar we hebben het bestuur gereorganiseerd en er zijn nieuwe activiteiten opgezet, zoals Maccabi Boksen, Maccabi

Combat (een vechtstijl, gebaseerd op de Israëlische verdedigingskunst Krav Maga) en Maccabi Yoga. In totaal zijn nu weer 1.400 à 1.500 mensen actief binnen Maccabi'. Eind augustus organiseerden de sportvereniging en Bij Leven en Welzijn samen een zelfverdedigingsmiddag in het sportcentrum van de VU. Ook dat was een idee van Beesemer: 'Het was vanwege de situatie rond de Gaza-oorlog. Ik merkte zoveel angst om me heen. Het werd een geweldige dag. We denken nu aan het opzetten van een cursus zelfverdediging, inclusief examen en diploma. Ik ben niet anders gewend dan altijd waakzaam en alert zijn maar de situatie brengt met zich mee dat daar nu in een bredere kring binnen de Joodse gemeenschap behoefte aan bestaat.'

David Beesemer is dezelfde als David B., de vastgoed-ondernemer die in 2005 met alleen zijn initialen op de voorpagina van De Telegraaf werd vermeld. Jarenlang was hij de rechterhand van Jan-Dirk Paarlberg, die tot vier jaar gevangenisstraf werd veroordeeld wegens het witwassen van geld dat afkomstig was van de in 2004 vermoorde 'bankier van de onderwereld' Willem Endstra. Volgens justitie was dat geld bestemd voor meestercrimineel Willem Holleeder. Het was een zwarte bladzij in het leven van Beesemer. 'Toen Holleeder werd aangehouden, heeft de politie huiszoeking bij mij thuis gedaan. Maanden later werden er in een flat die ik had verhuurd wapens aangetroffen. Ik had er niets mee te maken en beide voorvallen stonden geheel los van elkaar maar De Telegraaf suggereerde anders. Het OM heeft de verdenkingen tegen me uiteindelijk laten vallen.'

U was kennelijk niet waakzaam en alert genoeg als het om Jan-Dirk Paarlberg ging.

'Ik wist dat Jan-Dirk een bankrekening in Zwitserland had. Hij had mij een volmacht gegeven. Als hem wat zou overkomen, was de rekening voor zijn zoon bestemd. Ik vertrouwde hem en heb de volmacht getekend. Volgens het OM liep de geldstroom van Endstra naar Paarlberg uitgerekend via die bankrekening. Uit het onderzoek bleek dat de Zwitserse bankiers nooit contact met mij hebben gehad, ik heb bovendien nooit van mijn volmacht gebruik gemaakt en wist dus niets van die geldstromen. De zaak is geseponeerd. Maar het was een gruwelijke ervaring. Er wordt een stempel op je voorhoofd gedrukt. Ik heb

daar zwaar onder geleden. Ik ben meer gaan drinken. Ik gedroeg me wild en prikkelbaar. Ik was boos op de wereld. Uiteindelijk heb ik het een plaats gegeven. Ik heb mijn branie en grote waffel weer terug.'

Tegen Quote zei u: het ergste van die hele episode vond ik dat de Joodse gemeenschap zich van me distantieerde. U noemde dat een dolkstoot in de rug.

'Nou, ik werd niet overspoeld met adhesiebetuigingen. De telefoon stond niet roodgloeiend om me te troosten, op een paar goede uitzonderingen na. Ik had jarenlang als bewaker voor de synagoge gestaan maar de rabbijnen lieten niets van zich horen. Dat heeft me teleurgesteld.'

'Ze roepen allemaal dat in Israël genocide wordt gepleegd'

U zei: ik heb nog nooit zo vaak mensen gesproken die zich afvragen 'kun je maar niet beter uit Nederland emigreren?' Overweegt u dat zelf?

'Als mijn vrouw het er mee eens zou zijn, ja. Ik leef helemaal op als ik in Israël ben. Dat begint al bij het securitygesprek op Schiphol. Israël geeft me een familiegevoel, ik word altijd een beetje high als ik daar ben. Ik vind alles mooi, tot de lantaarnpalen en vuilniszakken toe. Noem het naïef want ik weet best dat er ook in dat land van alles niet pluis is. Maar gun me die rozige droom alsjeblieft.'

De toekomst van het Jodendom in Nederland ziet hij sinds de gruwelijke zomer van 2014 somberder in. 'Wat ons moet redden, is onze Joodse vechtlust.'

Wilt u reageren?

Mail dan naar info@debenjamin.nl